

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד הימני בזה"ק לפרשת כי תשא		
פרשת חיי שרה		
ז"ב	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	מדה"נ קבו ע"א-קבח ע"ב	עט
שני	מדה"נ קבט ע"א-קל ע"א	פט
שלישי	קל ע"ב, קלא ע"א	צז
רביעי	קלא ע"ב	קז
חמישי	קלב ע"א	קז
שישי	קלב ע"ב	קטז
שב"ק	קלג ע"א	קכג

פרשת תצוה - פורים תשפ"א

עלון מס' 122

י"ל בעזרה שו"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

המן רמז הס"מ, נבעת מלפני המלך והמלכה, נטרד ונאבד זכרו

ונתן אהרן על שני השעירים גורלות, גורל אחד ליהו"ה וגורל אחד לעזאזל, דא איהו ההוא חדרה דההוא דלטורא, בגין דקדשא בריה הוא יטיל עמיה גורל, וזמין ליה, ולא ידע דנור דליק אטיל על רישיה ועל עמא דיליה, כמה דאת אמר (משלי כה כב) פי גחלים אתה חותה על ראשו, וסימנך (אסתר ה יב) אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשטה אשר עשיתה פי אם אותי, וכתיב (שם פסוק ט) ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב, בההוא חולקא דנטיל ואזיל ליה. ולבתר פד אתי מלפא עלאה לבי מטרוניתא, מטרוניתא תבעת עלה ועל בנהא ועל עמא מן מלפא, ואפילו בזמנא דישראל בגלותא, וצלו צלותין בכל יומא, איהי סלקת ביומא דא לקמי מלפא עלאה, ותבעת על בנהא.

מתוק מדבש

שמפילים גורל, גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל, וכתיב ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב כי חשב שחלקו כחלק הגבוה, והיה שמח בההוא חולקא דנטיל ואזיל ליה באותו החלק שלקח והלך לו, וזה היה מפלתו ואבודו.

ואמר עוד ולבתר פד אתי מלפא עלאה לבי מטרוניתא ואחר שישראל עשו תשובה ונטהרו מעונותיהם, אז המלך העליון שהוא הקב"ה בא אל בית המלכה שהיא השכינה, אז מטרוניתא תבעת עלה ועל בנהא ועל עמא מן מלפא המלכה מבקשת מן המלך עליה ועל בניה ועל עמה, כמ"ש (אסתר ז ג) ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב, תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי, ואז מלך העליון הקב"ה מתמלא רחמים על השכינה ועל בניה ישראל, ואפילו בזמנא דישראל בגלותא ואפילו בזמן שישראל הם בגלות שאז אין תיקון על ידי עבודת הקרבנות בבית המקדש, עכ"ז וצלו צלותין בכל יומא כשמתפללים תפלתם בכל יום, התפלה מועילה להם במקום הקרבנות, איהי סלקת ביומא דא לקמי מלפא עלאה ותבעת על בנהא השכינה עולה ביום הכפורים לפני מלך העליון שהוא הקב"ה ומבקשת רחמים על בניה.

המן רמז הס"מ, נבעת מלפני המלך והמלכה, נטרד ונאבד זכרו

כתיב ונתן אהרן על שני השעירים גורלות, גורל אחד ליהו"ה וגורל אחד לעזאזל טעם הדבר, כי דא איהו ההוא חדרה דההוא דלטורא זהו השמחה של המלשין, בגין דקדשא בריה הוא יטיל עמיה גורל וזמין ליה כי הקב"ה מפיל עמו גורל ומזמין אותו לסעודתו ונותן לו את השעיר, וחושב שחלקו כחלק גבוה שוה בשוה, וטעות הוא בידו כי הגורל מברר חלק של השם לה, וחלק של עזאזל לעזאזל, ולא ידע דנור דליק אטיל על רישיה ועל עמא דיליה ואינו יודע שבשעיר הזה שנותנים לו מטילים אש דולק על ראשו ועל ראש עמו שהם אומות העולם, והאש הוא העונות והפשעים של כל בני ישראל, כמה דאת אמר כמו שנאמר פי גחלים אתה חותה על ראשו שאחר שישראל נטהרים בתשובה ויסורים, הם שמחים עם הקב"ה, והס"מ וכל הסטרא אחרא נגזר עליהם ביטול ואבודן וכל מיני נקמות כדלקמן, וסימנך והסימן לזה, מה שהמן שהיה מרכבה להס"מ התפאר בעצמו ואמר אף לא הביאה אסתר המלכה שהיא רומזת על השכינה עם המלך הרומז על הקב"ה, אל המשטה אשר עשיתה פי אם אותי הרומז על השעיר

וּכְדִין אֲתַגְזְרוּ כָּל אֵינּוֹן נּוֹקְמִין דְּזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד עִם אָדוּם, וְאֲתַגְזַר הֵיךְ זַמִּין דְּלִטּוּרָא דָּא לְאֲתַעֲבְרָא מְעֻלְמָא, כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר (ישעיה כה ח) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצְחָ.

וּסִימְנָךְ, בְּזַמְנָא דְּגִלוּתָא (אסתר ז ד) כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְגוֹ', כִּי אֵין הֵצֵר שׁוּהַ בְּנִזְק הַמְּלֶךְ, מֵאֵי בְּנִזְק הַמְּלֶךְ, כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר (יהושע ז ט) וְהִכְרִיתוּ אֶת שְׁמִנּוּ מִן הָאָרֶץ, וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, דְּהָא שְׁמָא עֲלָאָה לָא אֲתַקִּיִּים בְּקִיּוּמֵיהָ, וְדָא אִיהוּ בְּנִזְק הַמְּלֶךְ, וּכְדִין, (אסתר ז ו) וְהֵמָּן נִבְעַת מִלְּפָנֵי הַמְּלֶךְ וְהַמְּלֶכָה.

עיקר העונג בפורים הוא תענוג רוחני

פּוּרִים אֲתַקְרִיאַת עַל שֵׁם יוֹם הַכְּפוּרִים, דְּעֲתִידִין לְאֲתַעֲנָא בֵּיהּ, וְלִשְׁנוּי לִיָּה מְעַנּוּי לְעֻנְגָּ.

רמז ימי הפורים בתורה

אֲלִין דְּמִנְטְרִין חֲגִין וְזַמִּין, דְּאֵינּוֹן יָמִים טוֹבִים שְׁנַיִם שְׁנַיִם, שְׁבַעָה שְׁבַעָה, שְׁנַיִם שְׁנַיִם, תְּרִין

מתוק מדבש

עיקר העונג בפורים הוא תענוג רוחני

פּוּרִים אֲתַקְרִיאַת הַמַּלְכוּת נִקְרֵאת פּוּרִים עַל שֵׁם יוֹם הַכְּפוּרִים כִּי אוֹת כ' דְּכַפּוּרִים הִיא כַּעֲיֵן כ' הַדְּמִיוֹן נִקּוּד בִּשְׁבַ"א, וְר"ל שְׁיוּם כְּפוּרִים יִהְיֶה כְּמוּ פּוּרִים, שְׁעִיקַר הָעוֹנֵג בְּפוּרִים הוּא שְׂמַחַת הַלֵּב שֶׁהוּא תַעֲנוּג רּוּחָנִי, דְּעֲתִידִין לְאֲתַעֲנָא בֵּיהּ כְּמוּ כֵן לַעֲתִיד לְבָא עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לְהַתַּעֲנֵג בְּיוֹם כְּפוּרִים בְּתַעֲנוּג רּוּחָנִי שֶׁל הָאֲרֵת הַבֵּינָה, שְׂאֵף עַל פִּי שְׁלֵא יִהְיֶה אִז שׁוּם עוֹן שְׁנַצְטֵרַךְ לַעֲנוֹת נַפְשָׁנוּ בְּשִׁבִּיל סְלִיחָה וְכַפְרָה, עִם כָּל זֶה יִצּוּמוּ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָה, לְפִי שְׁיוּם הַכְּפוּרִים הוּא הָאֲרֵת הַבֵּינָה שְׂאֵין שֵׁם אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה, וּמַחֲמַת הָאֲרֵת הַבֵּינָה שֵׁשׁ עוֹלָם הַשְּׂמַחָה, לֹא יִרְגִישׁוּ רַעְבוֹן כָּלֵל, אֵלֹא לְבָם יִהְיֶה מֵלֵא שְׂמַחָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה מֵאֲלִיּוֹ, עַד שְׁלֵא יַעֲרֵב לָהֶם לֹאֲכֹל וְלִשְׁתּוֹת מַחֲדוֹת לְבָם, וְלִשְׁנוּי לִיָּה מְעַנּוּי לְעֻנְגָּ וְאִז יִשְׁנוּ אֵת יוֹם הַכְּפוּרִים מְעַנּוּי לְעוֹנְג, וְר"ל שִׁירְגִישׁוּ עוֹנֵג רּוּחָנִי.

(תִּיקוּנֵי זֵהַר תִּיקוּן כֹּא דָּף נו ע"ב, וּבִבְיֹאוּרֵינוּ כִּרְךְ ב עמ' רכ)

רמז ימי הפורים בתורה

אֲלִין דְּמִנְטְרִין חֲגִין וְזַמִּין כְּמוּ כֵן יֵשׁ כֹּאֵן רִמּוּז, עַל אֵלוּ הַשּׁוּמְרִים אֵת הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים, דְּאֵינּוֹן שֵׁהֶם יָמִים טוֹבִים, שְׁנַיִם שְׁנַיִם, שְׁבַעָה שְׁבַעָה, וּמִפְרָשׁ שְׁנַיִם שְׁנַיִם הֵינּוּ תְּרִין יוֹמִין דְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה הֵם ב' יָמִים שֶׁל רֵאשׁ

וּכְדִין אֲתַגְזְרוּ כָּל אֵינּוֹן נּוֹקְמִין דְּזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד עִם אָדוּם אִז נִגְזוֹרֹת כָּל אוֹתָם הַנִּקְמוֹת שְׁעֲתִיד הַקְּבִ"ה לַעֲשׂוֹת לְאָדוּם, לְפִי שְׁכָל שְׁנָה וְשְׁנָה מוֹסִיף הַס"מ לַעֲנוֹת אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְכֵן כָּל שְׁנָה נִתּוּסְפוֹת לוֹ גְּזוֹרוֹת עוֹנָשִׁים וְנִקְמוֹת וְאִבְדוֹן יוֹתֵר, וְאֲתַגְזַר הֵיךְ זַמִּין דְּלִטּוּרָא דָּא לְאֲתַעֲבְרָא מְעֻלְמָא וְנִגְזַר אִיךְ עֲתִיד זֶה הַמַּלְשִׁין שֶׁהוּא הַס"מ לַעֲבוֹר וְלַהֲבַטֵּל מִן הָעוֹלָם, כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר כְּמוּ שְׁנֵאמַר בְּלַע הַמּוֹת לְנִצְחָ שִׁיתְבַּטֵּל מֵלֶאךְ הַמוֹת שֶׁהוּא הַס"מ הַמְּבִיא אֵת הַמוֹת.

וּסִימְנָךְ, בְּזַמְנָא דְּגִלוּתָא וְהַסִּימָן שֶׁלְךְ כִּי בְּזַמֵּן הַגְּלוּת כְּתוּב, אִסְתֵּר שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמֵרֵת כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׂמִיד לְהַרוּג וְלֹאֲבַד, וְעוֹד אִמְרָה כִּי אֵין הֵצֵר שׁוּהַ בְּנִזְק הַמְּלֶךְ פִּי הַס"מ אֵינוּ חוֹשֵׁשׁ בְּנִזְק הַמְּלֶךְ, וְשׁוֹאֵל מֵאֵי בְּנִזְק הַמְּלֶךְ מָה הִיתָה כּוֹנֵתָה בּוֹה, וּמִשִּׁיב כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר כְּמוּ שְׁנֵאמַר וְהִכְרִיתוּ אֶת שְׁמִנּוּ מִן הָאָרֶץ הֵינּוּ אִם יִכְרִיתוּ ח"ו אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אִז וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַזֶּה, דְּהָא שְׁמָא עֲלָאָה לָא אֲתַקִּיִּים בְּקִיּוּמֵיהָ כִּי שֵׁם הָעֲלִיוֹן הַזֶּה אֵינוּ מִתְקִיִּים בְּקִיּוּמוֹ בְּלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ בְּנִזְק הַמְּלֶךְ וְזֵהוּ נִזְק הַמֶּלֶךְ וְדֹאֵי, וּכְדִין וְאִז בַּעַת הַיְשׁוּעָה כְּתוּב וְהֵמָּן שְׂרוּמִז עַל הַס"מ נִבְעַת מִלְּפָנֵי הַמְּלֶךְ וְהַמְּלֶכָה הַרוּמִזִּים עַל קוּב"ה וְשְׂכִינְתָּיה, וְנִטְרַד וְנִאֲבַד זְכָרוֹ.

(תַּצוּהָ דָּף קַפָּה ע"א, וּבִבְיֹאוּרֵינוּ כִּרְךְ ח עמ' עא-עג)

יומין דראש השנה, ותריין יומין דשבועות, ובגין דאינון תריין מנייהו בספק, הא אית שני ימי הפורים באתרייהו.

כל מקום שנאמר במגילה המלך סתם, הכונה על השי"ת

אמר רבי שמעון, והא אשפחנא חצרים, דאתמר ביה (אסתר ה א) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך, ובכל אתר המלך סתם דא קדשא בריך הוא.

אסתר נתלבשה בלבוש של העולם העליון

ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות, אתלבשת ביהוה דיוקנא דההוא עלמא, מלכות, דא רוחא דקדשא, דהא מלכות שמיא נשיב רוחא מההוא רוחא דאורא דההוא עלמא, ואתלבשת ביה אסתר. וכד עאלת קמי מלכא אחשורוש, וחקמא ההוא לבושא נהורא, דיוקנא אדמי למלאך אלהים, פרחא מניה נשמתייה לפום שעטא.

מרדכי אוף הכי, דכתיב (שם ח טו) ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, לבוש מלכות ודאי, דיוקנא דההוא עלמא, ועל דא פתיב (שם ט ג) פי נפל פחד מרדכי עליהם, פחד מרדכי, ולא פחד אחשורוש.

מתוק מדבש

שנתלבשה באותו הדיוקן של עולם העליון, כי מלכות היינו דא רוחא דקדשא היא הארה הנמשכת ממלכות [השכינה] הנקראת רוח הקודש, דהא מלכות שמיא נשיב רוחא מההוא רוחא דאורא דההוא עלמא כי מלכות שמים נשבה רוח מאותו הרוח של אויר עולם העליון, ואתלבשת ביה אסתר ונתלבשה בו אסתר בכואה לפני אחשורוש, לפי שטיהרה וזככה את גופה כל כך עד שהיתה ראויה ללבוש רוחני. וכד עאלת קמי מלכא אחשורוש וכשנכנסה אסתר לפני המלך אחשורוש, וחקמא ההוא לבושא נהורא וראה את לבוש האור הרוחני, דיוקנא אדמי למלאך אלהים ודיוקנה נדמית למלאך אלהים, מיד פרחא מניה נשמתייה לפום שעטא פרחא נשמתו ממנו לפי שעה.

מרדכי אוף הכי מרדכי הצדיק גם כן נתלבש בלבוש רוחני של עולם העליון, דכתיב ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, לבוש מלכות ודאי היה מלובש ודאי בלבוש של מלכות שמים, היינו דיוקנא דההוא עלמא בדיוקן של עולם העליון, ועל דא כתיב ועל זה נאמר פי נפל פחד מרדכי עליהם בכונה כתוב פחד מרדכי, ולא פחד אחשורוש להורות שלא מחמת שגידלו המלך פחדו ממנו, אלא מפני הלבוש הרוחני שהיה מלובש בו.

השנה, ותריין יומין דשבועות ובי ימים של חג השבועות, יום ראשון הוא מדאורייתא בחינת תפארת, ויום שני דרבנן בחינת מלכות, ובגין דאינון תריין מנייהו בספק ולפי ששני ימים מהם הוא מחמת ספק, דהיינו יום טוב שני של גלויות, לכן הא אית שני ימי הפורים באתרייהו הרי יש בי ימים של פורים במקומם שאינם בספק, (פנחס דף רנו ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יד עמ' תרלה)

כל מקום שנאמר במגילה המלך סתם, הכונה על השי"ת

אמר רבי שמעון שאל מן הרעיא מהימנא, והא אשפחנא חצרים דאתמר ביה והרי מצינו חצרים שנאמר בהם ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך, ובכל אתר המלך סתם דא קדשא בריך הוא ובכל מקום שנזכר במגילה המלך סתם, ולא כתוב המלך אחשורוש, רומז על הקב"ה שהוא בחינת התפארת. (בהר דף קט ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תרעא)

אסתר נתלבשה בלבוש של העולם העליון

ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות דהיינו אתלבשת ביהוה דיוקנא דההוא עלמא

אמר רבי שמעון, פמה מתיקין אינון מלין, זפאה חולקי, והא ידענא דצדיקייא (ס"א בהאי) ביהוהא עלמא מתלבשן בלבושא דאקרי לבוש מלכות, והכי הוא ודאי.

אמר ליה, אוירא דגן עדן, נשיבו דרוח קדשא אינון, ומתלבשן ביה צדיקייא, פגוונא דהווי בהאי עלמא, ולבתר רוח קדשא שראת על רישא דכל חד וחד ואתעטר, ואתעבידא ליה עטרה. וכך הוה למרדכי, דכתיב בלבוש מלכות, דיוקנא דההוא עלמא, ולבתר ועטרת זהב גדולה, דא עטרת דשריאת על רישיהון דצדיקייא ביהוהא עלמא.

השומר פיו ולשונו זוכה להתלבש ברוח הקודש

ויהי פיום השלישי (דף קפג ע"ב) ותלבש אסתר מלכות וגו', מגלת אסתר ברוח הקדש נאמרה, ובגין כך פתובה בין הפתובים, ויהי פיום השלישי, דאתחלש חילא דגופא, והא קיימא ברוחא בלא גופא, פדין ותלבש אסתר מלכות.

מאי מלכות, אי תימא בלבושי יקר וארגוונא, הא לאו הכי אקרי, אלא ותלבש אסתר מלכות, דאתלבשת במלכות עלאה קדישא, ודאי לבשה רוח הקדש.

מתוק מדבש

היא העטרה השורה על ראשיהם של הצדיקים בעולם העליון. (שלה דף קסט ע"ב, ובכיוורינו כרך יג עמ' קס-קסא)

השומר פיו ולשונו זוכה להתלבש ברוח הקודש

ויהי פיום השלישי (דף קפג ע"ב) ותלבש אסתר מלכות וגו', הנה אמרו חז"ל (נמס' מגילה דף ז ע"א) מגלת אסתר ברוח הקדש נאמרה ורוח הקדש הוא בחינת מלכות, ובגין כך פתובה בין הפתובים ולכך היא כתובה בין הכתובים, שהם בבחינות יסוד ומלכות, אם כן אין בו דבר שלא יהיה בו לימוד לדורות, הנה מש"כ ויהי פיום השלישי לימי התענית, דאתחלש חילא דגופא שאז נחלש כח הגוף ונחלשו חושים הגשמיים מחמת התענית, והא קיימא ברוחא בלא גופא והרי היא כאילו אסתר עמדה ברוח דהיינו בכח השכל והנשמה בלא הגוף, פדין אז ותלבש אסתר מלכות.

ושואל מאי מלכות מה הכונה במלת מלכות, אי תימא בלבושי יקר וארגוונא אם תאמר שנתלבשה בלבוש יקר וארגמן, הא לאו הכי אקרי הרי אלו אינם נקראים בשם מלכות, אלא בשם לבושי מלכות, אלא מש"כ ותלבש אסתר מלכות, היינו דאתלבשת במלכות עלאה קדישא שנתלבשה במלכות העליונה הקדושה, כלומר בלבוש רוחני הנמשך מרוח המלכות [השכינה], כעין לבושי הצדיקים בגן עדן (כמזכיר לעיל דף קסט ע"ג), ודאי לבשה רוח הקדש ודאי שלבשה רוח הקדש, כי רוח הקדש היא

אמר רבי שמעון להשליח, פמה מתיקין אינון מלין כמה מתוקים הם אלו הדברים, זפאה חולקי אשרי חלקי שזכיתי לשמוע אלו הדברים, והא ידענא דצדיקייא ביהוהא עלמא מתלבשן בלבושא דאקרי לבוש מלכות והרי עתה אני יודע שהצדיקים בעולם העליון מתלבשים בלבוש רוחני הנקרא לבוש מלכות, והכי הוא ודאי וכך הוא ודאי.

אמר ליה השליח לרבי שמעון, אוירא דגן עדן נשיבו דרוח קדשא אינון האויר של הגן עדן הוא נשיבת רוח הקודש, דהיינו הארת המלכות [השכינה] המאירה שם, ומתלבשן ביה צדיקייא ומתלבשים בו הצדיקים, כי מאויר הגן עדן נעשה לבוש של הצדיקים שהם שם, פגוונא דהווי בהאי עלמא ולבושם הוא כעין הלבוש שהיה להם בזה העולם, ולבתר רוח קדשא שראת על רישא דכל חד וחד ואתעטר ואחר כך רוח הקודש שורה על ראשו של כל אחד ואחד, ובזה הוא מתעטר, דהיינו ואתעבידא ליה עטרה ונעשה לו מזה עטרה, כי כשהמלכות עולה ונעשית עטרה, אז מהארתה נעשות עטרות בראשיהם של הצדיקים. (רמ"ק ומפרטיס)

וכך הוה למרדכי וכך היה למרדכי הצדיק, דכתיב בלבוש מלכות דהיינו דיוקנא דההוא עלמא בדיוקן של עולם העליון שהוא לבוש הרוחני, ולבתר ואחר כך כתוב ועטרת זהב גדולה דהיינו דא עטרת דשריאת על רישיהון דצדיקייא ביהוהא עלמא זו

מאי טעמא זכתה להאי אתר, בגין דנטרא פומה דלא לחוואה מדי, הדא הוא דכתיב (אסתר ב ט) אין אסתר מגדת מולדתה, ואוליפנא כל מאן דנטיר פומיה ולישניה זכי לאתלבשא ברוח דקדשא.

כשהשכינה נתלבשה באסתר נכנע כח הסט"א

מטרוניתא אתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, פתר דאתלבשא ביה אסתר, שליטת אסתר על אחשוורוש ואומתיה, ואתמר בהו (אסתר ט טז) והרוג בשונאיהם.

ואי תימא דאתיחד עמה, אף על גב דהוּוּ בביתא חדא חס ושלום, [וכו'] והכא סתרא רברבא, ובגין דא אסתר לישנא דסתרא, (תהלים לב ו) אתה סתר לי, שכנינתא אסתירת לה מאחשוורוש, ויהיב ליה שידה באתרה, [וכו'] ומרדכי דהוּוּ ידע שמא מפרש ושבעין לשון, עבד כל דא בחכמתא.

מתוק מדבש

המן, לכן (ה"ג הרמ"ק) פתר דאתלבשת באסתר אחר שנתלבשה השכינה באסתר, שליטת אסתר על אחשוורוש ואומתיה שלטה אסתר על אחשוורוש ואומתו שהיו מהקליפות, ואתמר בהו ונאמר בישראל והרוג בשונאיהם ובוזה הכניעו את כח הקליפה ששלטה עליהם.

ואי תימא דאתיחד עמה ואם תאמר, מאחר שאמרת שהשכינה ירדה אז בעשר קליפות, לכן תאמר ח"ו שאחשוורוש נתייחד עם אסתר, ואומר אף על גב דהוּוּ בביתא חדא חס ושלום שנתייחד עמה, [וכו'] והכא סתרא רברבא וכאן באסתר היה הסתר גדול שהשכינה הסתירה את אסתר, ובגין דא אסתר, לישנא דסתרא, לכך אסתר היא לשון סתר, כמ"ש אתה סתר לי דהיינו שכנינתא אסתירת לה מאחשוורוש השכינה הסתירה את אסתר מאחשוורוש שלא יראה אותה, ויהיב ליה שידה באתרה ונתנה לו שידה במקומה, ר"ל שהפרידה את חלק הרע ממנה, והיתה נראית כדמותה ממש, [וכו'] וזה שאמר ומרדכי דהוּוּ ידע שמא מפרש ושבעין לשון ומרדכי שהיה יודע את השם המפורש וידע שבעים לשון, עבד כל דא בחכמתא עשה כל זה בחכמה, שהשביע את השידה בשם המפורש ושלחה לאחשוורוש.

(כי תצא דף רעו ע"א, ובכיאורינו כרך טו עמ' רכ-רכב)

בחינת מלכות, והכוונה כי נזדככה עד שנעשית מרכבה למלכות העליונה, והיתה ראויה להתלבש בלבוש רוחני.

ושואל מאי טעמא זכתה להאי אתר מהו הטעם שזכתה למקום הזה להיות מרכבה למלכות בהיותה בבית אחשוורוש, ולא זכתה לזה בהיותה בבית מרדכי, ומשיב בגין דנטרא פומה דלא לחוואה מדי לפי ששמרה את פיה שלא להגיד כלום, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי, ודבר זה עשתה בבית אחשוורוש, ואוליפנא כל מאן דנטיר פומיה ולישניה ולמדנו כל מי ששומר פיו ולשונו, זכי לאתלבשא ברוח דקדשא וזכה להתלבש ברוח הקדש. (חקת דף קפג ע"ב, ובכיאורינו כרך יג עמ' שמו-שמו)

כשהשכינה נתלבשה באסתר נכנע כח הסט"א

מטרוניתא אתמר בה המלכה שהיא מלכות [השכינה] דאצילות, נאמר בה ומלכותו בכל משלה לפי שהיא מושלת בעשר ספירות של הקליפות, כשמתלבשת בהם כדי לברר מהם הנצוצין קדישין ולהכניעם, ולנקום מס"מ שהיה מלוכב בהמן הרשע, ומלילי"ת שהיתה מלוכבשת בזרש אשתו, ומעשר הקליפות שהיו מלוכשות בעשרת בני

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]